त। 59, 19. वर्षेत्रं क्रियते- तदा c. pot. ibid. l. 20. praes. et fut. p. 59, l. 1. 128, 6. praes. et praes. ibid. l. 20. 99, 7. 115, 2. 14. 121, 1. वर्षत्रं et तहा c. imper. p. 68, 16. c. praes. et omisso copulae praes. p. 71, 5. praes. et imperat. p. 65, 5. 93, 5. 98, 9. 100, 4. 127, 11. 129, 3. praes. et praes. p. 84, 7. यथेवं- तदा कर्य-कृतः। 97, 18. यदि c. fut. pass. et तदा cum supplendo praes. copulae, ibid. 105, 18. praes. et fut. pass. in तव्य ib. 112, 4. यथवं- तदा क्यं c. part. pass. in त, ib. 120, 16. यदि cum gemino futuro, तदा itidem, Hit. I, d. 197. i. e. si unquam, quotiescunque; यथेवं- तदा c. imperat. Mrich. p. 49. यदि sine verbo finito, तदा c. imperat. G. Gov. I, 3.

b) यदि- ततः ।

company sens sens sens sens sens sensitomentes praes. et imperat. Bh. G. XI, 4.

c) यदि- तत्.

prime enuncialità shappattique dimboisaisquan suirq pot. et pot. Bh. G. I, 46. Mâl. M. I, d. 2.

d) omissa consecutionis particula:

Gît. Gov. IV, 9. Hit. I, d. 149. sine verbo finito; praes. - praes. ib. II. d. 71. (ubi complexio est periodi); praes. — praes. Man. XII, 20. 21. potent. - praes. Hitop. I, d. 15. pot. - pot. Man. II, 243. X, 121. VII, 176. VIII, 213. 238. 253. Bh. G. XI, 12. Quae usitatissima est in legum codice iunctura, licet pot. c. praes. habes VIII, 183. Praes. — praes. Chaur. Panch. 3. praes. — imper. Râm. II, LIX, 23. 24. fut. — fut. Râm. II, LII, 45. 48. praes. — imper. Diluv. p. 39. d. 97. 100, Pot. — condit. Man. VII, 20. Conditionalis exempla frequentiora haud dubie aderunt in Vedis. Vid quae disputata sunt a Windischmanno, Sanc. p. 67.

rudit sammaisheib samma onis-unit

Imperfectum, praeteritum et aoristus a sententia conditionali excluduntur sua natura, et locus eis est in conditione, temporali वहा indicata. Cum quo usu non discrepabit, si invenientur exempla imperfecti vel aoristi pro imperativo usurpati in consecutione. Precativi exempla in promptu habeo nulla, nec futuri primi; in medio itaque relinquam. Duo autem sunt ceterarum iuncturarum genera, aut simplex est conditio, aut conditio, quae tam sirme asseritur, ut in consirmandi formulam abeat sententia. In hac ideo imperativus aut potentialis in consecutionis enunciatione frequentetur, necesse est; conditionalem enunciationem inchoari non posse ab imperativo, per se patet.

13. Dicam nunc de iunctura coniunctionis यदि cum aliis particulis, inter quas simpliciter negativa, 7, constructionem enunciationum grammaticam non mutat. Contenti ideo estote exemplis hisce: Hitop. p. 21,